

Sygn. akt *XVI GC 402/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący	SSO Marian Kociołek
Protokolant	sekretarz sądowy Anna Kuczkowska

po rozpoznaniu 12 października 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa *(...) S.A. w P.*

przeciwko *PPHU (...) Sp. z o.o. w W.*

o stwierdzenie nieważności, ewentualnie uchylenie uchwał

1. oddała powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) podjętej na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki PPHU (...) Sp. z o.o.

w W. w dniu 9 kwietnia 2015 r. w sprawie przyjęcia porządku obrad,

2. oddała powództwo o uchylenie uchwały nr (...) podjętej na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki PPHU (...) Sp. z o.o. w W. w dniu

9 kwietnia 2015 r. w sprawie przyjęcia porządku obrad,

3. stwierdza nieważność uchwały nr (...) podjętej na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki PPHU (...) Sp. z o.o. w W. w dniu 9 kwietnia 2015 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu używania znaku towarowego (...) zaproponowanego przez PPHU (...) Sp. z o.o. w W.,

4. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu.

SSO Marian Kociołek

Sygn. akt *XVI GC 402/15*

UZASADNIENIE

(...) S.A. we P. wniosła pozew przeciwko PPHU (...) Sp. z o.o. w W. o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) w sprawie przyjęcia porządku obrad oraz uchwały nr (...) w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Używania Znaków Towarowych (...) zaproponowanego przez PPHU (...) sp. z o.o. podjętych na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu wspólników PPHU (...) Sp. z o.o. w W. w dniu 9.04.2015 r. ewentualnie o uchylenie tych uchwał oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Powódka zarzuciła, iż zmieniono porządek obrad bez zgody wszystkich wspólników, co skutkuje tym, iż uchwała o jego przyjęciu jest sprzeczna z prawem.

Odnosnie uchwały o przyjęciu regulaminu, powódka zarzuciła, iż jest sprzeczna z art. 136 i 138 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, wobec tego, że regulamin nie został uzgodniony ze wszystkimi współnikami pozwanej spółki a ma on charakter umowy wielostronnej. Ponadto, w ocenie powódki, uchwała jest sprzeczna z umową spółki, dobrymi obyczajami oraz ma na celu pokrzywdzenie współnika mniejszościowego, a także została podjęta poza porządkiem obrad, czym narusza art. 239 § 1 KSH (pozew - k. 2-50).

W odpowiedzi na pozew pozwany PPHU (...) Sp. z o.o. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany podniósł, że zmiana w porządku obrad była różnicą nieistotną, nadto, z żadnego przepisu prawa nie wynika, że regulamin ma charakter umowy wielostronnej, która do swojego bytu wymaga podpisania przez wszystkich uprawnionych do używania tego znaku. Zgromadzenie Wspólników jest, według pozwanego, organem decydującym w spółce o treści regulaminu i o zmianie tego regulaminu, co oznacza także, że brak jest wymogu jednomyślnej zgody wszystkich współników. Regulamin musiał być uchwalony w związku z zamiarem wystąpienia z wnioskiem do Urzędu Patentowego o udzielenie prawa ochronnego na wspólny znak towarowy dla nieobjętych nim dotychczas towarów z klas 5,29,30 (odpowiedź na pozew k. 198-208).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 1975 r. zarejestrowano wspólny znak towarowy (...), którego właścicielem było Zjednoczenie (...). Jest to znak słowny i graficzny (okolicość niesporna). W 1982 roku Zjednoczenie zostało zlikwidowane, w wyniku czego prawo ochronne na znak towarowy wygasło.

W celu dalszego utrzymywania ochrony jako wspólnego znaku towarowego, przedsiębiorstwa (...) wypracowały koncepcję, że prowadzenie spraw związanych z utrzymaniem ochrony prawnej na wspólny znak towarowy (...) zostanie powierzone nowoutworzonemu Zjednoczeniu (...). Zrzeszenie to ponownie zgłosiło do Urzędu Patentowego PRL i uzyskało prawo ochronne na słowny wspólny znak towarowy (...) (R-312). Uzyskanie prawa ochronnego nastąpiło pod rządami ustawy z dnia 28 marca 1963 roku o znakach towarowych.

Pozwana spółka została założona 17 marca 1989 roku, a w jej zawiązaniu uczestniczyły wszystkie podmioty zrzeszone w Zrzeszeniu, łącznie 15, w tym 11 przedsiębiorstw wytwarzających produkty pod znakiem (...). Przedsiębiorstwa Państwowe (...) zajmujące się produkcją przemysłową towarów pod oznaczeniem (...) objęły od (...) do (...) udziałów (stanowiące od(...) do (...)) w kapitale zakładowym PPHU (...) Sp. z o.o., który dzielił się ma (...) udziałów. W założeniu pozwana miała być bazą współpracy przedsiębiorstw państwowych (...) w zakresie realizacji wspólnych przedsięwzięć, miała także świadczyć usługi z zakresu działalności badawczo rozwojowej, a także promocyjno-marketingowej.

W związku z przemianami zachodzącymi w Polsce, Zrzeszenie zostało zlikwidowane dnia 28 maja 1989 roku. W celu dalszego utrzymania ochrony znaku wspólnego (...) (R-312), zarejestrowanego właśnie na Zrzeszenie, przedsiębiorstwa (...) wypracowały koncepcję, że prowadzenie spraw związanych z utrzymaniem ochrony prawnej na wspólny znak towarowy (...) zostanie powierzone pozwanej. W następstwie tego pozwana wnioskiem z dnia 30.06.1989 r. zwróciła się do Urzędu Patentowego PRL o „przerejestrowanie” znaku firmowego (...) na jej rzecz (tj. dokonanie zmiany podmiotu uprawnionego w rejestrze), uzasadniając swój wniosek tym, że nakazowo zlikwidowane zostało Zrzeszenie, a wszystkie przedsiębiorstwa w nim zrzeszone weszły w skład spółki pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjne, Usługowe i Handlowe (...) Sp. z o.o. Postanowieniem z dnia 18.03.1990 r. Urząd Patentowy wpisał pozwaną jako uprawnionego z tytułu rejestracji znaku (...) (R-312). Po wpisaniu pozwanej jako uprawnionej z tytułu rejestracji znaku wspólnego (...) (R-312) Urząd Patentowy wezwał pozwaną do przedstawienia regulaminu używania tego znaku. Zgodnie bowiem z art. 33 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych, „zasady używania znaku wspólnego w obrocie gospodarczym przez organizację, o której mowa art. 32, oraz zrzeszone w niej przedsiębiorstwa określa regulamin ustalony przez tę organizację.” Regulamin używania znaku (...) został uzgodniony oraz podpisany przez wszystkich współników, a następnie zatwierdzony uchwałą Zgromadzenia Wspólników pozwanej z dn. 18.09.1991 r. Potwierdza to brzmienie protokołu z posiedzenia współników odbytego w dniu 18.09.1991 r., gdzie stwierdza się: „Ostateczna wersja Regulaminu używania wspólnego znaku (...) została

opracowana oraz podpisana przez wszystkich uczestników i w dniu posiedzenia doręczona im - stanowi załącznik do niniejszego protokołu".

Na przestrzeni funkcjonowania pozwanej doszło do znaczących zmian w zakresie jej struktury kapitałowej, których zwińczeniem jest uzyskanie dominacji kapitałowej przez jednego wspólnika, spółkę (...) S.A. (następcę prawnego przedsiębiorstwa państwowego (...)). W chwili zawiązania pozwanej w roku 1989 (...) Zakłady (...) posiadały (...) udziałów ((...) kapitału zakładowego), zaś obecnie (...) S.A. posiada bezpośrednio (...) udziałów, a także pośrednio (za pośrednictwem (...) Sp. z o.o.) (...) udziałów w kapitale zakładowym pozwanej, co daje łącznie (...) udziałów w kapitale zakładowym pozwanej oraz gwarantuje niemal (...) głosów (równie (...) głosów) na Zgromadzeniach Wspólników pozwanej. Część pierwotnych założycieli pozwanej - w związku z przeprowadzonymi procesami komercjalizacji, a następnie prywatyzacji, przestała istnieć. Do znaczącego powiększenia udziału kapitałowego (...) S.A. w pozwanej doszło w roku 2000, kiedy (...) S.A. skupił w swoim ręku (...) udziałów w kapitale zakładowym pozwanej (uzyskując zarazem (...) głosów na Zgromadzeniu Wspólników pozwanej).

Kolejne znaczące zwiększenie udziału kapitałowego w pozwanej nastąpiło w roku 2007, kiedy to pozwana w drodze procesów prywatyzacyjnych nabyła udziały 3 innych wspólników, a następnie w drodze tzw. połączenia przez przejęcie nabyła ich majątek. Przejęcie udziałów w Pozwanej dotyczyło następujących spółek:

- (...) S.A. - uchwała w sprawie połączenia z (...) S.A. (jako spółką przejmującą) została podjęta w dn. 26.04.2007 r. rejestracja w tej sprawie nastąpiła w dn. 31.05.2007 r. i z tym dniem na (...) S.A. przeszło także (...) udziałów (...) S.A. w pozwanej;

- (...) Sp. z o.o. - uchwała w sprawie połączenia z (...) L. S.A. (jako spółką przejmującą) została podjęta w dn. 11.10.2007 r., rejestracja w tej sprawie nastąpiła w dn. 31.10.2007 r., i z tym dniem na (...) S.A. przeszło (...) udziałów (...) Sp. z o.o. w pozwanej;

- (...) S.A. - uchwała w sprawie połączenia z (...) S.A. (jako spółką przejmującą) została podjęta w dn. 11.10.2007 r., rejestracja w tej sprawie nastąpiła w dn. 31.10.2007 r., i z tym dniem na (...) S.A. przeszło także (...) udziałów (...) S.A. w pozwanej.

W roku 2012 (...) S.A. nabył wszystkie udziały w (...) Sp. z o.o. zyskując zarazem pośrednią kontrolę nad (...) udziałami tej spółki w kapitale zakładowym pozwanej. W konsekwencji (...) S.A. uzyskał w ten sposób niemal (...) głosów na Zgromadzeniu Wspólników (dokładnie (...) z całkowitej puli głosów na Zgromadzeniu Wspólników pozwanej).

Obecnie wspólnikami pozwanej są:

- 1) (...) S.A. - (...) udziałów;
- 2) (...) S.A. - (...) udziałów;
- 3) (...) S.A. - (...) udziałów;
- 4) (...) Sp. z o.o. - (...) udziałów (kontrolowana przez (...) S.A.);
- 5) (...) S.A. - (...) udziałów.

Umowa spółki pozwanej w pierwotnym brzmieniu nie zawierała żadnych postanowień w przedmiocie działań spółki związanych z ochroną oznaczenia (...). Wszyscy wspólnicy w równym stopniu uprawnieni do używania znaku (...) nie chcieli przenosić kwestii podejmowania wiążących decyzji w tej sprawie do pozwanej spółki. W istocie też praktyka działalności wspólników była taka, że wszelkie decyzje dotyczące czy to samej ochrony znaku przed naruszeniami, czy też spraw związanych z rozszerzeniem jego ochrony na nowe terytoria lub klasy, podejmowane były poprzez dyskusję na forum wspólników, oraz przy uwzględnieniu w tej dyskusji interesów wszystkich stron.

Zarząd pozwanej zajmował się natomiast wykonywaniem decyzji wspólników, nigdy zaś nie podejmował samodzielnych decyzji w tym zakresie.

Jedynę postanowienie dotyczące wspólnego znaku (...) zostało wprowadzone do umowy spółki pozwanej na podstawie zmiany, dokonanej w dniu 21.04.1998 r. Zmiana ta polegała na wprowadzeniu do umowy spółki pozwanej §5 o następującym brzmieniu: „Spółka jest właścicielem wspólnego znaku towarowego (...) i prowadzi sprawy związane z ochroną prawną tego znaku oraz sprawuje nadzór i kontrolę na prawidłowością jego używania. 2. Zadania wynikające z pkt. 1 spółka realizuje na podstawie Regulaminu Używania Wspólnego Znaku Towarowego, zatwierdzonego przez Zgromadzenie Wspólników”. Zmianie tej nie towarzyszyły jednak żadne inne zmiany, w szczególności polegające na rozszerzeniu kompetencji Zgromadzenia Wspólników Spółki, Rady Nadzorczej spółki, czy też jej zarządu o jakiegokolwiek sprawy związane ze znakiem (...).

Z biegiem czasu pozwana faktycznie zaprzestała wykonywania jakiejkolwiek działalności, wskazanej w przedmiocie działalności spółki, w szczególności dotyczącej prac badawczo-rozwojowych, czy też działalności marketingowo-promocyjnej, związanej z produktami pod znakiem (...). Wiązało się z to z brakiem popytu na takie usługi ze strony wspólników. Działalność pozwanej od kilku lat koncentruje się wyłącznie na działalności administracyjnej w zakresie ochrony wspólnych znaków (...). Polega to na tym, że działając w porozumieniu oraz na podstawie upoważnienia wspólników, pozwana pozyskuje na swoją rzecz nowe rejestracje znaków (...) (tj. dla nowych towarów lub też dla nowych terytoriów) w celu umożliwienia korzystania z tych rejestracji przez wspólników.

W zakresie ochrony znaku (...) w Urzędzie Patentowym RP, pozwana uzyskała dwa kolejne prawa ochronne na wspólne znaki towarowe (...), tj.

- znak słowny (...) (R - 331) - chroniony dla następujących towarów: nasiona, rośliny, zioła (klasa 31), z pierwszeństwem od dnia 25.08.1994 r.;

- znak słowno-graficzny (...) (R-356) chroniony dla następujących towarów: olejki eteryczne, kosmetyki; preparaty farmaceutyczne; przyprawy, herbaty; nasiona, rośliny, zioła, produkty rolnicze, ogrodnicze i leśne; syropy i inne preparaty do przygotowywania napojów (w klasach: 3, 5, 30, 31, 32), z pierwszeństwem od 05.02.1996 r.

Finansowanie działalności pozwanej odbywa się na podstawie opłat wnoszonych przez wspólników za ochronę znaków oraz za inne usługi świadczone przez pozwaną. Opłata wnoszona jest w stosunku miesięcznym, jej wysokość jest identyczna dla każdego wspólnika (niezależnie od ilości posiadanych udziałów) oraz jest ustalana w odstępach półrocznych - na podstawie uchwały Zgromadzenia Wspólników. W tym stanie działalność pozwanej - w braku innych dochodów - finansowana jest w całości przez opłaty o charakterze cywilnoprawnym, ponoszone w równej wysokości (niezależnie od udziału w kapitale zakładowym spółki) przez każdego ze wspólników.

W roku 2001, po znaczącym zwiększeniu udziału kapitałowego w pozwanej przez (...) S.A., powód wystąpił do pozwanej z propozycją wprowadzenia zmian do umowy spółki pozwanej. Zmiany te miały sprowadzać się do tego, aby wszyscy wspólnicy mieli taką samą ilość głosów na Zgromadzeniu Wspólników. Jednak do chwili obecnej nie zostały wprowadzone zmiany do umowy spółki. Nie spotkała się także z akceptacją pozwanej propozycja przekształcenia wspólnych znaków towarowych na wspólne prawa ochronne, które zagwarantowałyby każdemu wspólnikowi identyczny wpływ na znaki (...). Także ta inicjatywa nie została przez pozwaną dotychczas podjęta.

Pozwana udaremniła także zarejestrowanie przez wspólników mniejszościowych indywidualnych oznaczeń odróżniających, opartych na znaku (...). Mniej więcej od roku 1993/1994, wraz z rozwojem gospodarki rynkowej, poszczególne spółki (...) powstałe w wyniku komercjalizacji oraz prywatyzacji dawnych przedsiębiorstw państwowych (...), nawiązywały silną walkę konkurencyjną. W związku z tym naturalne stało się ich dążenie do zindywidualizowania swojej pozycji rynkowej w drodze stworzenia mechanizmów odróżniających od innych spółek (...), jak również wyróżnienie na rynku swojej oferty produkcyjnej, tak aby wysiłki wkładane przez nich w jakość oraz promocję produktów mogły przekładać się na wzrost oraz ugruntowanie ich własnej pozycji rynkowej, a także na zaufanie

odbiorców do ich własnych produktów, a nie jakichkolwiek produktów, na których pojawiało się oznaczenie (...). A zatem od tamtej daty, na produktach poszczególnych spółek (...), zaczęto umieszczać w charakterze oznaczenia indywidualizującego oznaczenie (...) wraz z geograficznym wyróżnikiem, wskazującym wprost na konkretną spółkę, od której pochodzi dany produkt, tj. (...) L., (...) P., (...) K., (...) W., etc. Jedynie (...) L. zaniechał tej praktyki i począwszy od roku 2001, używa dla oznaczania swoich produktów znaku (...) (bez wyróżnika geograficznego).

W związku z przejęciem kontroli nad pozwaną przez (...) L. (poprzez uzyskanie bezwzględnej większości głosów na Zgromadzeniu Wspólników pozwanej) wspólnicy mniejszościowi podjęli działania zmierzające do zabezpieczenia swoich praw do oznaczenia (...) poprzez zgłoszenie do rejestracji oznaczeń indywidualizujących, opartych na tym oznaczeniu. Działanie takie spotkało się ze zdecydowanym sprzeciwem ze strony pozwanej. W tej sprawie pozwana m.in. skierowała pismo do Urzędu Patentowego, gdzie zażądała „niepodejmowania jakichkolwiek czynności związanych z rejestracją znaków towarowych, w których wykorzystywane jest słowo (...), bez naszej wiedzy i akceptacji”

W konsekwencji zgłoszenia dokonywane przez wspólników mniejszościowych były załatwiane odmownie. Jedynym wyjątkiem była rejestracja znaku (...) W. na rzecz powoda jednak w tym wypadku pozwana wystąpiła z wnioskiem o unieważnienie oznaczenia wskazując na kolizję wcześniejszymi znakami wspólnymi (...) Urząd Patentowy unieważnił rejestrację (...) W., a sądy administracyjne oddaliły skargi w tej sprawie, wskazując że rejestracja oznaczenia (...) nie powinna być udzielona z uwagi na kolizję z wcześniejszymi znakami (...). We wniosku o unieważnienie pozwana podkreślała, że działania zmierzające do unieważnienia znaku podejmuje w celu ochrony interesów „reprezentowanych przez nią podmiotów”, tj. podmiotów mających prawo do używania znaku wspólnego.

PPHU (...) postanowiło powiększyć zakres towarów objętych ochroną znaku towarowego (...). Przy zgłoszeniu wymagane jest złożenie regulaminu używania znaku w przypadku znaku towarowego wspólnego. Konsultantka spółki zaproponowała regulamin w brzmieniu takim samym jak poprzednio, żeby uniknąć wątpliwości, które towary chronione są na podstawie którego regulaminu.

Zaproszeniem z dnia 16 marca 2015 r. PPHU (...) zwołała Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników na dzień 9 kwietnia 2015 r. w W.. W porządku obrad w punkcie 5 podano dyskusję nad Regulaminem Używania Wspólnego Znaku Towarowego (...), a w punkcie 6 podano podjęcie uchwały zatwierdzającej Regulamin Używania Wspólnego Znaku Towarowego. Do wystosowanego zaproszenia dodano projekty uchwał, a także projekt Regulaminu Używania Wspólnego Znaku Towarowego (...) jaki ma zostać uchwalony. Do zaproszenia dołączono także wykaz klas i towarów 29,30 będących przedmiotem planowanego rozszerzenia rejestracji znaku towarowego (...). Był to ten sam regulamin co dotychczas ze zmianami polegającymi na tym, że zmieniono w § 1 adres PPHU (...), w § 2 uaktualniono listę wspólników i do sformułowania, że regulamin został zatwierdzony uchwałą nr (...) zgromadzenia wspólników z dnia 17 stycznia 1995 r oraz uchwałą nr (...) zgromadzenia wspólników z dnia 10 kwietnia 2001 r. dopisano „i uchwałą nr (...) Zgromadzenia wspólników z dnia 9 kwietnia 2015 r.”.

W odpowiedzi na to wspólnicy mniejszościowi tj. (...) K., (...) W., (...) P. przesłali swoje uwagi, proponując także opracowanie nowego regulaminu dla celów zgłoszenia, przy czym regulamin ten powinien być uzgodniony z wszystkimi członkami organizacji.

W dniu 9 kwietnia 2015 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników PPHU (...), w którym uczestniczyli wszyscy wspólnicy spółki. Po rozpoczęciu zaproponowano zmianę porządku obrad, jednak nie uchwalono propozycji (...) W., poprzestając na podjęciu uchwały nr (...) o przyjęciu porządku obrad w brzmieniu zaproponowanym przez (...) L..

W przyjętym porządku obrad pkt 5 brzmiał: dyskusja nad Regulaminem Używania Wspólnego Znaku Towarowego (...) dla klas 5, 29, 30 i uzgodnienie w formie uchwały, a pkt 6 wybory uzupełniające do Rady Nadzorczej PPHU (...). (...) P. głosował przeciwko uchwale i zgłosił sprzeciw do jej podjęcia. Tak samo zachował się (...) W. i (...) K..

Następnie (...) P. oświadczył, że nie zgadza się z taką formą przyjęcia i zatwierdzenia treści regulaminu, a treść regulaminu powinna być ustalona w formie umowy wielostronnej. Także (...) W. złożył oświadczenie, że w sprawach dotyczących znaku powinna obowiązywać zasada jeden wspólnik jeden głos. (...) W. proponował także, aby wprowadzić do regulaminu zapis, że wszyscy wspólnicy muszą zgodzić się na zmiany w regulaminie.

Następnie przystąpiono do głosowania nad uchwałą nr (...) w sprawie zatwierdzenia Regulaminu - w brzmieniu takim jak przedstawiono w projekcie dołączonym do zaproszenia - bez żadnych zmian. Uchwała została podjęta, uchwalono regulamin w zaproponowanym kształcie. Za przyjęciem uchwały oddano 90 głosów ((...) L. i (...) W.), przeciwko 45 głosów ((...) P., (...) W. i (...) K.). (...) P., (...) W. i (...) K. głosujący przeciwko wnieśli o zaprotokołowanie sprzeciwu.

Wspólnicy mniejszościowi chcieliby, aby w regulaminie panowała zasada jeden wspólnik jeden głos. Obawiają się, że mogą zapaść w ten sposób decyzje niekorzystne dla wspólników mniejszościowych. Kwestionują także zasadę udzielania licencji innym podmiotom większością głosów według udziałów w spółce a nie według zasady jeden wspólnik jeden głos. Chcieliby także ustalenia zasady, że regulamin jest wielostronną umową i powinien być uzgodniony przez wszystkich.

Powyższy stan faktyczny jest zasadniczo niesporny, ustalony został na podstawie twierdzeń stron oraz dowodów:

- (...) S.A. w P. - k. 53-62,
- Zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z 12/06.1959 r. – k. 63,
- postanowienie z 3.05.1989 r o wpisaniu PPHU (...) Sp. z o.o. do Rejestru Handlowego – k 64-68,
- umowy spółki PPUH (...) Sp. z o.o., zawartej 17.03.1989 r. –k.69-77,
- danych bibliograficznych: (...) - k. 78,
- protokołu posiedzenia ZW z 18.09.1991 r. i regulaminu używania wspólnego znaku towarowego - k. 79-86,
- (...) Sp. z o.o. - k. 87-92,
- (...) Sp. z o.o. - k. 94-99, 180-187, 660-663,
- zmiany umowy spółki PPUH (...) Sp. z o.o., uchwały z 22.02.2002 r. –k.100-110, 227-232
- zaproszenia na NWZ z dnia 16.03.2015 r. – k. (...),
- propozycji (...) Zakładów (...), dotyczące NWZ – k. 112-114,
- propozycji (...) Zakładów (...), dotyczące NWZ – k. 115-118,
- protokołu (...) PPHU (...) z 9.04.2015 r. z uchwałami – k. 119-124, 213-215-218,
- podania do Urzędu Patentowego z dnia 18.05.2015 r. o rejestrację znaku słowno-graficznego i słownego (...) w klasach 5, 29 i 30 – k. 141-148,
- zmiany umowy spółki PPUH (...) Sp. z o.o., uchwały z 21.04.1998 r. –k. 222-225,
- protokół posiedzenia ZW z 17.01.1995 r. i regulamin używania wspólnego znaku towarowego - k. 234-248,
- informacji o stanie sprawy przed Urzędem patentowym o rejestrację wspólnego znaku towarowego (...) - k.320-325,
- zeznania świadków: T. M. – k. 326, A. Z. – k. 341, D. S. – k. 457, A. L. – k. 539 i zeznań stron: E. S. – k. 673-675, J. Z. – k. 675-676.

Sąd zważył:

W niniejszej sprawie powód domaga się stwierdzenia nieważności uchwał nr (...) i (...)3 podjętych na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników pozwanej spółki z dnia 9.04.2015 r., ewentualnie o uchylenie tych uchwał. Uchwała nr (...) dotyczyła przyjęcia porządku obrad, zaś uchwała nr(...) w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Używania Znaku Towarowego (...), zaproponowanego przez PPHU (...) Sp. z o.o. w W..

Podstawę materialnoprawną żądania stanowiły zatem przepisy art. 252 KSH, ewentualnie 249 KSH. Powód jako wspólnik posiada legitymację zgodnie z art. 250 KSH, ponadto głosował przeciwko zaskarżonym uchwałom, a jego sprzeciw został zaprotokołowany.

Odnosząc się zatem do pierwszej ze wskazanych uchwał o nr (...) dotyczącej przyjęcia porządku obrad, powód wskazuje, że uchwała ta pozostaje w sprzeczności z ustawą, co czyni ją nieważną w rozumieniu art. 252 KSH. Argumentacja ta jednak nie znajduje potwierdzenia w obowiązujących przepisach prawa. Zgodnie z art. 239 § 1 KSH w sprawach nieobjętych porządkiem obrad nie można powziąć uchwały, chyba że cały kapitał zakładowy jest reprezentowany na zgromadzeniu, a nikt z obecnych nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego powzięcia uchwały. Stosownie zaś do art. 238 § 2 KSH w zaproszeniu należy podać szczegółowy porządek obrad. W tym przypadku należy więc odpowiedzieć na pytanie, czy w tej konkretnej sytuacji zostały zachowane warunki prawne, jakie dla treści zaproszenia wspólnika na zgromadzenie wymaga art. 238 § 2 KSH? Przepis ten stanowi, między innymi, że w zaproszeniu należy oznaczyć "szczegółowy porządek obrad". Spór między stronami dotyczy w tej kwestii znaczenia tego wyrażenia, użytego przez ustawodawcę. Jednak ani przepisy prawa, ani doktryna nie formułuje jakiegos uniwersalnego katalogu, co jest szczegółowym a co tylko ogólnym oznaczeniem porządku obrad. Takiego katalogu nie da się ustalić, a wszystko zależy od rozpatrywanej kwestii, wymagającej właściwych w każdym przypadku "szczegółów porządku obrad". Podkreślić należy, iż po to właśnie zbiera się zgromadzenie wspólników, jako organ uchwalodawczy spółki z o.o., żeby ustalić treść tych uchwał. KSH tylko w przypadku zmiany umowy spółki z o.o. wymaga podania istotnych elementów proponowanej treści zmian, nawet zatem nie dosłownie tej treści (art. 238 § 2 zd. 2 KSH), co oznacza, że pozostawia się wspólnikom uczestniczącym w zgromadzeniu pewną "elastyczność" i możliwość procedowania. Jednak oznaczenie porządku obrad zgromadzenia wspólników według art. 238 § 2 KSH musi być na tyle dokładne, żeby było jasne, co będzie rzeczywistym przedmiotem obrad, żeby to umożliwiała realne przygotowanie się do dyskusji i do podjęcia ewentualnych uchwał. Podnosi się też, iż „poziom szczegółowości zawiadomienia uzależniony jest nie tylko od przedmiotu obrad, ale także od stopnia orientacji wspólników w sprawach spółki, których zgromadzenie ma dotyczyć” (tak: wyrok SN z dnia 22 kwietnia 2016 r., II CSK 441/15, Lex nr 2022543).

Porównując porządek obrad wskazany w zaproszeniu i ten który został uchwalony należy stwierdzić, że porządki te się różnią. W wystosowanym przez pozwanego zaproszeniu do wspólników, w treści porządku obrad jako punkt 5 wskazano dyskusję nad Regulaminem Używania Wspólnego Znaku Towarowego (...), a treść punktu 6 obejmowała podjęcie uchwały zatwierdzającej ten Regulamin. Natomiast w ostatecznie uchwalonym zapisano jako pkt 5 dyskusję nad Regulaminem Używania Wspólnego Znaku Towarowego (...) dla klas 5, 29 i 30 i uzgodnienie w formie uchwały a w pkt 6 wybory uzupełniające do Rady Nadzorczej PPHU (...) sp. z o.o. Podkreślić należy, iż świadek T. M. przyznał, że prowadząc ze spółką korespondencję e-mailową w sprawie porządku obrad wiedział, co będzie objęte porządkiem obrad, jeszcze przed rozesłaniem zaproszenia na NZW przez Zarząd, a nawet wyraził zgodę na proponowaną treść Regulaminu. Tak więc skoro w przypadku uchwały nr (...) wszyscy wspólnicy mieli świadomość, iż będzie rozpatrywany regulamin dla dodatkowych zakresów ochrony znakiem towarowym, a wspólnicy prowadzili w tym zakresie przed zgromadzeniem wymianę korespondencji i zgłaszali dodatkowe propozycje – przyjęcie należy że przedmiot obrad był znany wspólnikom. Oceny tej nie może zmienić fakt, iż do zaproszenia na NZW dołączony był wykaz klas i towarów tylko dotyczący nr 29 i 30, zaś w przyjętym porządku obrad dodano jeszcze klasę 5. Za wystarczające uznać należy zawiadomienie o porządku obrad NZW, przewidujące rozszerzenie ochrony znakiem towarowym na inne produkty, bez dokładnego podawania klas (por. wyrok SN 14 maja 2009 r., I CSK 406/08, Lex nr 510991 dotyczący porządku obrad dotyczący dopłat, bez obowiązku dokładnego podawania ich wysokości). Z kolei zamiana porządku obrad z „uchwały zatwierdzającej Regulamin” na „uzgodnienie w formie uchwały”, choć w

warstwie merytorycznej różniąc się znaczenie, jednak z uwagi na: wagę głosowania, fakt, iż wspólnicy mieli tego świadomość zakresu tematu, znany był im problem braku uprzednich uzgodnień regulaminu przez wspólników, więc problem ten nie mógł być dla nich zaskoczeniem i nie zmieniał podejścia wspólników do głosowania. Ponadto podnieść należy, iż od czasu wydania przez SN wyroku z dnia 8 grudnia 1998 r. (I CKN 243/98, OSNC 1999/6/116) w orzecznictwie powszechnie podzielany jest pogląd, iż „merytoryczne nieprawidłowości stanowiące uchybienie proceduralne stanowić mogą przesłankę względnej nieważności uchwały, jeżeli miało wpływ na jej treść”. W realiach niniejszej sprawy jest oczywiste, że powyższa zmiana porządku nie miała wpływu na treść podjętej uchwały, bowiem uchwała byłaby i tak przyjęta większością głosów.

Zatem uznając, że nie doszło do zmiany porządku obrad w sposób sprzeczny z art. 238 § 2 i 239 § 1 i 2 KSH należało uznać uchwałę nr (...) za niesprzeczną z tymi przepisami i oddalić powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały.

Nie ma też podstaw do przyjęcia, że uchwała ta jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i zmierza do pokrzywdzenia wspólnika, będącego wspólnikiem mniejszościowym. Zgodnie z art. 249 KSH uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. W tym zakresie wskazać należy, że pojęcie „dobrych obyczajów” jest generalną klauzulą opartą na kryterium ocennym, zaczerpniętym z zasad powszechnej obyczajowości. Pod tym pojęciem rozumie się takie zachowania, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki i otoczenie gospodarcze, są związane z przestrzeganiem uczciwości kupieckiej przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Chodzi więc o przyzwoite postępowanie, które uwzględnia w odpowiednim stopniu różne interesy służące wszystkim w spółce. Zdaniem Sądu, nie doszło w niniejszej sprawie do zachwiania tych wewnętrznych relacji pomiędzy wspólnikami, gdyż wspólnicy mniejszościowi, w tym powód byli uczciwie informowani o planach dotyczących głosowania i planowanym porządku NZW.

Odmienne, uznać jednak należy, iż uchwała nr (...) jest w sposób oczywisty sprzeczna z umową spółki, gdyż ta w §5 pkt 2 przewiduje „zatwierdzenie” Regulaminu Używania Wspólnego Znaków Towarowych a nie jego „przyjęcie” czy też „uchwalenie”. Jednakże w ocenie Sądu samą treść porządku nie można traktować jako godzącą w interesy spółki czy też krzywdzącą wspólników mniejszościowych. W interesie pozwanej spółki leżało przyjęcie uchwały dotyczącej regulaminu, zaś sama sprzeczność z umową procedowania nad nadaniem mocy regulaminowi nie może być uznana za krzywdzącą wspólnika.

Z tych też przyczyn powództwo o uchylenie uchwały nr (...) należało oddalić z uwagi na niespełnienie wymagań z art. 249 § 1 KSH.

Przechodząc do drugiej z zaskarżonych uchwał tj. uchwały nr(...) dotyczącej zatwierdzenia Regulaminu Używania Znaków Towarowych (...) na wstępie podnieść należy, co zostało już nadmienione przy rozważaniach dotyczących uchwały nr (...), iż jest ona w sposób oczywisty sprzeczna z umową spółki. Ta bowiem w §5 pkt 2 przewiduje „zatwierdzenie” Regulaminu Używania Wspólnego Znaków Towarowych a nie jego „przyjęcie” czy też „uchwalenie”. „Zatwierdzać” według Słownika Języka Polskiego PWN oznacza «nadać czemuś moc prawną lub uczynić coś obowiązującym». Można więc przyjąć, iż termin „zatwierdzenie” odnosi się do takiego dokumentu, którego brzmienie ustala inny podmiot, natomiast Zgromadzenie Wspólników treść tę jedynie akceptuje, nadaje moc, czyli „zatwierdza”. „Uzgodnienie w formie uchwały” jest w sposób oczywisty sprzeczne z zapisem umowy spółki, gdyż zakłada, iż treść regulaminu ma swój początek i nabiera mocy właśnie w uchwale. Dodając do tego fakt, że to zapisy regulaminu mówiące o tym, że zgromadzenie wspólników rozstrzyga o sankcjach w przypadku niestosowania się do regulaminu, bądź wprowadza w nim konieczne zmiany § 4 ust. 5 regulaminu, przez co odwołuje się do zasady większości udziałów w pozwanej spółce, która decydować będzie o nałożeniu sankcji i o zmianach regulaminu jest krzywdzące dla powoda jako wspólnika mniejszościowego. Tylko te dwie okoliczności byłyby wystarczające do jej uchylenia w oparciu o przepis art. 249 §1 KSH.

Powód dochodzi jednak w pierwszym rzędzie stwierdzenia nieważności uchwały w oparciu o przepis 252 KSH i należy uznać, że roszczenie to ma także uzasadnione podstawy prawne.

Historia bytu prawnego aktualnego wspólnego słownego znaku towarowego (...) (R-312), wynikająca z niekwestionowanego stanu faktycznego sprawy, przedstawia się następująco. Pierwotnie był to znak towarowy indywidualny, zarejestrowany na Zjednoczenie (...), jednak z uwagi na likwidację uprawnionego podmiotu prawo do znaku wygasło. Następnie, już pod rządami ustawy z dnia 28 marca 1963 roku o znakach towarowych, Dz.U. 1963.14.73, Zjednoczenie (...) dokonało zgłoszenia do Urzędu Patentowego i uzyskało prawo ochronne (...) (R-312), chronione z pierwszeństwem od 28 września 1984 roku dla następujących towarów: preparaty farmaceutyczne, olejki eteryczne, kosmetyki, pieprz, przyprawy, syropy i inne preparaty do przygotowania napojów. Z uwagi na likwidację Zjednoczenie (...), na wniosek pozwanej spółki, znak został na nią „przerejestrowany” jako swoistego sukcesora dotychczasowego uprawnionego. Owo przerejestrowanie miało już miejsce w czasie obowiązywania ustawy z 31 stycznia 1985 roku o znakach towarowych, Dz.U.1985.5.17. Z powyższego wynika, że przedmiotowy wspólny słowny znak towarowy (...) (R-312), z datą pierwszeństwa od dnia 28 września 1984 roku został zarejestrowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 14, poz. 73). Stosownie do art. 35 ust. 1 tej ustawy, jako wspólne znaki towarowe mogły być rejestrowane znaki towarowe zgłoszone przez zjednoczenia przedsiębiorstw państwowych, organizacje gospodarcze łączące przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i inne oraz związki spółdzielcze. Z art. 35 ust. 2 tej ustawy wynika zaś, że uprawnienia do oznaczania towarów zarejestrowanych wspólnymi znakami towarowymi przysługiwały wyłącznie zarówno powyższym organizacjom gospodarczym, jak i zrzeszonym w nich przedsiębiorstwom, spółdzielniom i innym jednostkom gospodarczym. Przepisy tej ustawy dotyczące wspólnych znaków towarowych nie odsyłały do regulaminu ustalanego przez daną organizację gospodarczą o zasadach używania znaku wspólnego przez tę organizację i zrzeszone w niej podmioty gospodarcze. Uprawnienia każdego z tych podmiotów do oznaczania towarów zarejestrowanych wspólnym znakiem zostały wprost zapisane w art. 35 ust. 2 tej ustawy. Z treści tego przepisu w połączeniu z art. 7 ust. 1 tej ustawy wynika, że podmiotami prawa z rejestracji wspólnego znaku towarowego była zarówno organizacja gospodarcza zrzeszająca inne podmioty gospodarcze, jak i każdy z tych podmiotów. Powołana ustawa z dnia 28 marca 1963 r. została uchylona z dniem 1 lipca 1985 r. przez ustawę z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych. Jednakże art. 59 ustawy z 1985 r. stanowił, że prawa z rejestracji znaków towarowych istniejące w dniu wejścia jej w życie (tj. 1 lipca 1985 r.) pozostają w mocy. Według zaś art. 60 ust. 1 ustawy z 1985 r. do stosunków prawnych powstałych w związku z rejestracją znaków towarowych przed 1 lipca 1985 r. zastosowanie mają, z wyjątkami określonymi w ust. 2, które w niniejszej sprawie nie występują, przepisy dotychczasowe, tj. przepisy ustawy z 1963 r. Natomiast według art. 315 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej, Dz.U. z 2001.49.508 [PWP] zdolność ochronną znaków towarowych zarejestrowanych przed wejściem w życie tego prawa, tj. przed 22 sierpnia 2001 r. ocenia się na podstawie przepisów dotychczasowych. Z powyższych przepisów wynika więc, że zdolność ochronną znaków towarowych, w tym wspólnych, zarejestrowanych na podstawie ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych ocenia się według przepisów tej ustawy (podobnie: wyrok NSA z dnia 24 listopada 2004 r., GSK 890/04, Legalis nr 824598).

Z kolei z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy o znakach towarowych z 1963 r. wynika, że podmiotem prawa z rejestracji wspólnego znaku towarowego jest nie tylko organizacja gospodarcza zrzeszająca inne podmioty gospodarcze, lecz także każdy z tych podmiotów. W konsekwencji także każdy z tych podmiotów gospodarczych jest współuprawnionym do znaku towarowego. Wprawdzie art. 36 tej ustawy stanowi, że do występowania z roszczeniami i skargami z powodu naruszania praw z rejestracji wspólnego znaku towarowego uprawnione są tylko organizacje gospodarcze zrzeszające inne podmioty gospodarcze, lecz przepis ten należy wyklądać ściśle. Na bazie tej ustawy do stosunków wzajemnych pomiędzy podmiotami uprawnionymi stosuje się przepisy dotyczące współwłasności praw. Teza, iż wspólny znak towarowy - zarejestrowany pod rządami ustawy z roku 1963 na rzecz zjednoczenia lub zrzeszenia przedsiębiorstw państwowych – jest przedmiotem współwłasności używających go przedsiębiorstw znalazła potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: wyrok NSA z dnia 27.06.2007 r., II GSK 83/07, a także wyrok WSA w Warszawie z dnia 27.10.2004 r., WSA 4044/13 i sąd okręgowy w niniejszej sprawie ją podziela. W tym stanie rzeczy należy przyjąć, że znak towarowy H. (...) - niezależnie od tego, że jako podmiot z jego rejestracji wskazana jest pozwana - jest przedmiotem współwłasności następców prawnych byłych członków Zrzeszenia (...), a obecnych współników pozwanej. Pozwana stała się podmiotem tej rejestracji dopiero w roku 1991 niejako z „nadania” jego ówczesnych właścicieli (przedsiębiorstw państwowych (...), w tym poprzednika prawnego powódki). Wynikało

to z tego, że w chwili likwidacji Zrzeszenia Przedsiębiorstw Państwowych (...) - nie istniała instytucja wspólnego prawa ochronnego w polskim systemie prawnym, która umożliwiłaby dokonanie rejestracji wprost na uprawnione przedsiębiorstwa państwowe. Istotne jest to, że wpisaniu pozwanej do rejestru jako uprawnionej z rejestracji znaku R-312, nie towarzyszyło jakiegokolwiek nabycie praw do znaku H. (...). Pozwana nie była ani następcą prawnym Zrzeszenia, ani też nie nabyła praw w tym zakresie od poszczególnych przedsiębiorstw państwowych (...). Uprawnienie pozwanej ma zatem charakter wtórny w stosunku do praw współuprawnionych. Pozwana nie posiada żadnych praw własnościowych do znaku wspólnego H. (...). Dwie kolejne rejestracje oznaczenia (...) (R-331 z pierwszeństwem od dnia 25.08.1994 r. oraz R-356 z pierwszeństwem od 05.02.1996 r.), zostały uzyskane przez pozwaną z uwagi na to, że figurowała ona w rejestrze Urzędu Patentowego jako podmiot z rejestracji wspólnego znaku R-312 - jednak zakres uprawnień pozwanej do tych oznaczeń powinien być ustalany z uwzględnieniem zakresu uprawnień pozwanej do znaku R-312. Te kolejne znaki zgłaszane pod rządami ustawy o znakach towarowych z roku 1985 przez następców byłych przedsiębiorstw państwowych (w celu rozszerzenia monopolu korzystania ze wspólnego znaku towarowego (...)) należy traktować jako współwłaścicielskie, gdyż nie są to klasyczne znaki wspólne w rozumieniu ustawy z roku 1985 (których celem miało być zapewnienie wspólnych właściwości towarów znakami tymi oznaczonych), ale stanowiły rozszerzenie ochrony już istniejących znaków wspólnych, przeznaczonych do niezależnego używania przez kilka przedsiębiorstw (spadkobierców byłych członków zjednoczeń/zrzeszeń przedsiębiorstw państwowych). W okolicznościach niniejszej sprawy jest więc oczywiste, że prawo współuprawnionych do używania znaku (...) nie wywodzi się z członkostwa w organizacji - współuprawnieni nabyli prawo do używania tego znaku na długo przed powstaniem pozwanej, a ich wieloletnie prawo używania zostało jedynie potwierdzone poprzez uzyskanie rejestracji R-312. Znak objęty tą rejestracją - z chwilą jej powstania - stał się zarazem podstawą prawną używania znaku (...) przez współuprawnionych. A zatem w niniejszej sprawie - najpierw było prawo współuprawnionych do rejestracji oraz używania znaku (...) - a członkostwo w organizacji pojawiło się później, przy tym wyłącznie w celu zachowania ochrony praw do znaku H. (...) przez współuprawnionych oraz w celu zachowania monopolu współuprawnionych do używania wspólnego znaku towarowego.

Obowiązująca obecnie regulacja prawa dotycząca wspólnego znaku towarowego w art. 136 §1 i 2 PWP przyjmuje odmienne rozwiązanie prawa własności (współwłasności) od uregulowanego w art. 140 KC (199 KC), według którego właściciel (współwłaściciel) może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy i rozporządzać rzeczą. Regulacja art. 136 §1 i 2 PWP odmiennie przewiduje swoiste „rozszerzenie” prawa do znaku i prawa do jego używania (regulowanego przez regulamin). Oznacza to, że inny podmiot jest właścicielem znaku wspólnego, a – co do zasady – inne podmioty są uprawnione do jego używania. Jednak do wspólnego znaku towarowego (...) – jako zostało to wskazane powyżej - należy stosować ustawę z 1963 roku, która nie wprowadzała owego rozstrzeżenia prawa własności, a to oznacza, że współuprawnionych do znaku należy traktować jak współwłaścicieli znaku. Rozszerzenie monopolu objętego znakiem towarowym - które pozwana zamierza osiągnąć poprzez rejestrację znaku (...) dla kolejnych grup towarowych i w tym celu przyjęła regulamin wspólnego znaku towarowego - należy uznać jako decyzję z zakresie szeroko rozumianego zarządu prawem (w skład którego wchodzi czynności faktyczne, prawne, jak i urzędowe, a w niniejszym przypadku dotyczą eksploatacji rzeczy wspólnej). Przepis art. 199 KC stanowi, iż „do rozporządzania rzeczą wspólną oraz do innych czynności, które przekraczają zakres zwykłego zarządu, potrzebna jest zgoda wszystkich współwłaścicieli”. W obręb czynności przekraczających zwykły zarząd zalicza się działania wszelkie inne od rozporządzania, nie wyłączając działań o charakterze faktycznym, których doniosłość z punktu widzenia losów rzeczy wspólnej jest zbliżona do doniosłości aktów rozporządzających. Przyjmuje się, że wszystko co nie mieści się w granicach zwykłego zarządu zalicza się do czynności przekraczających zwykły zarząd. Mając na uwadze, że rozszerzenie monopolu objętego znakiem towarowym (...), na inne nieobjęte dotąd ochroną grupy towarów, z pewnością leży w interesie jednych współuprawnionych, zaś dla innych może stanowić zagrożenie ich interesów poprzez „rozmycie” rozpoznawalności ich wspólnego znaku towarowego, wobec tego uznać należy czynność (rejestracji znaku, a uprzednio przyjęcia regulaminu wspólnego znaku towarowego) na tyle doniosłą, że przekracza ona zwykły zarząd prawem do wspólnego znaku towarowego.

Wymaga jeszcze rozważenia kwestia tego typu, iż w doktrynie przyjmuje się, iż przepisy KC regulujące sposób wykonywania zarządu i sposób korzystania z rzeczy mają charakter dyspozytywny i mogą zostać zmienione wolą

współwłaścicieli. Chociaż decyzje współwłaścicieli dotyczące zmiany ustawowych reguł sprawowania zarządu lub korzystania z rzeczy nie są czynnościami zarządu w ścisłym tego słowa znaczeniu, bo nie są związane bezpośrednio z gospodarowaniem rzeczą wspólną, ale ponieważ skutki takich umów ingerują w sferę prawną każdego ze współwłaścicieli, to należy je traktować tak jak czynności przekraczające zwykły zarząd (uchwała SN z 29.11.2007 r., III CZP 94/07, Biul. SN 2007, Nr 11, poz. 9). Zgodnie z panującym poglądem umowa współwłaścicieli określająca, odmiennie od reguł ustawowych, sposób sprawowania zarządu wymaga zgody wszystkich współwłaścicieli. W tym stanie rzeczy nie jest możliwe ustalenie sposobu zarządu (używania) wspólnego znaku towarowego uchwałą podjętą w oparciu i §5 pkt 2 umowy spółki, w którym to jest mowa o zatwierdzeniu Regulaminu Używania Wspólnego Znaków Towarowych przez Zgromadzenie Wspólników. Ponadto zgoda współwłaścicieli, o której mowa w art. 199 KC, stanowi akt wewnętrzny współwłaścicieli, którzy podejmując decyzję o dokonaniu czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu, składana jest w formie oświadczenia woli i nie można jej zastąpić uchwałą spółki.

Przyjmuje się, że sprzeczność z prawem w rozumieniu KSH oznacza sprzeczność zarówno z normą merytoryczną lub kompetencyjną, tj. może odnosić się do samej treści uchwały jak i do sposobu zwoływania i obradowania zgromadzenia wspólników oraz trybu podejmowania uchwał (wyrok SN z 19.12.2013 r., II CSK 176/13, Legalis). Powódka przyjęła w drodze uchwały Regulamin Używania Wspólnego Znaków Towarowych, który wymagany jest na bazie obecnie obowiązującego PWP, o czym stanowi art. 136 pkt 2, mający zastosowanie do kolejnego wniosku o ochronę znaku (...) na kolejne grupy towarowe. Uwzględniając jednak argumentację poczynioną powyżej odnośnie uprawnień współwłaścicieli znaku towarowego, w tym uprawnień powoda, stwierdzić należy, iż przyjęcie Regulaminu Używania Wspólnego Znaków Towarowych mocą uchwały NZW nie może nastąpić bez uprzedniej akceptacji treści regulaminu, udzielonej przez właścicieli wspólnego znaku towarowego.

Skoro uprawnieni do znaku towarowego, na bazie art. 35 ustawy o znakach towarowych z 1963 roku, decyzję o rejestracji znaku towarowego na kolejne grupy towarowe powinni pojąć w formie jednomyślnego oświadczenia woli (art. 199 KC), a nie głosowania na zasadzie większości, to obowiązkiem NZW było zadbanie by przed przyjęciem uchwały w zakresie przyjęcia regulaminu jego treść została zaakceptowana przez uprawnionych do znaku. Jeżeli jednak NZW podjęło uchwałę o przyjęciu regulaminu niezgodzionego uprzednio przez uprawnionych do znaku (art. 199 KC), to jest to uchwała sprzeczna z ustawą (podobnie: wyrok SN z dnia 10 lutego 2012 r., II CSK 350/11, nr 478736 w zakresie zatwierdzenia sprawozdania finansowego).

Uznając zatem, że uchwała nr(...) jest sprzeczna z powołanymi powyżej przepisami prawa, w oparciu o przepis art. 252 §1 KSH powództwo powoda należało uznać za uzasadnione i stwierdzić nieważność uchwały nr (...)NZW z 9.04.2015 r.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis 100 KPC, mając na względzie wynik procesu, a mianowicie to, że roszczenia powoda zostały uwzględnione w połowie.

SSO Marian Kociołek

(...)

-(...)

(...)

SSO Marian Kociołek